

[Ministeren for offentlige arbejder]

ikke ske lige pludselig, man kan ikke trække tæppet væk eller telefonråden væk under benene på folk, så de vælter. Derfor har der altså været dette varsel, og derfor sker der også nu efter lovens vedtagelse en nænsom overgang til en videre udvikling, som jeg kan bekræfte vil ske i takt med den udvikling, der sker i EF-landene, hvor der jo er operationer og overvejelser i gang på dette område, og i øvrige lande, det være sig i Norden eller overalt i verden, således at det bliver et lige for lige.

Flere af ordførerne har opholdt sig ved dette, at erhvervslivets apparater ikke er med i første omfang. Jeg vil godt med adresse til dette erhvervsliv have sagt følgende: jeg tror ikke, at det er i erhvervslivets ret store interesse at skaffe sig disse billigere importerede apparater. Hvorfor ikke det? Jo, man må jo huske på, at foruden typegodkendelsen, som skal være i orden, så er der jo den meget store forskel, at får man sit apparat leveret af telefonselskabet, ja, så er der fuld, fri reparationsret og ombytningsret på apparatet, hvorimod hvis man har et på anden måde tilført apparat, ja, så står man selv for den risiko og de omkostninger. Hvis vi tænker os, at et firma åbner med 10 lokalapparater eller skal have forøget sit nuværende anlæg med 10, så er det nok ikke den store interesse at spare 100 eller 150 kr. pr. apparat mod den store risiko, det er hver gang at skulle købe nyt eller hente sig en operatør, som måske ikke er specialist lige i det apparat. Telefonselskaberne derimod har jo den store ekspertise og det brede net af reparatører, som vil sikre enhver abonnent, at man hurtigt og dygtigt får repareret apparatet, og dermed tror jeg, at erhvervslivet ikke vil se skævt til det folketings, der vedtager denne lovgivning. For det første påfører vi dem ikke dermed nye omkostninger, men jeg tror heller ikke, at en anden udførelse ville give dem nævneværdige nye besparelser.

Ja, jeg synes, at vi på et spørgsmål, som en overgang bragte sindene temmelig meget i kog, har nået en balanceret løsning. Vi følger fornuftigt med i den udvikling, der er i gang i landene omkring os, og det er mit ønske, at det må blive til gavn og glæde også for selskaberne og for telefonfabrikkerne.

Vi har jo, som nogle af ordførerne har nævnt det, en meget fin standard, en meget høj telefonkvalitet her i landet, det skal jeg

altså ikke betvivle. Jeg siger ikke, det er godt nok, for hvornår er noget godt nok? Det kan gøres bedre. Der afvises i øjeblikket lidt for mange telefonsamtaler, altså opkald, som ender dødt, uden at det ringer hos modtageren, men jeg har tillid til, at vore telefonselskaber mestrer situationen. Vi har nu også i dette land ret gode forudsætninger for at have dels en billig, dels en velfungerende telefon, fordi vore geografiske omstændigheder er meget mere gunstige end mange landes i vor nærhed. Det er da kun at glæde sig over, at den, internationalt set, meget særprægede telefonstruktur, vi har i dette land, fungerer så godt, at jeg tror, vi alle som private eller som professionelt udøvende i høj grad kan være tjent med den.

Dohrmann (FP):

Nu har ministeren jo stået her og lavet temmelig god reklame for telefonselskaberne, og det er der selvfølgelig ingen der skal forhindre ministeren i. Der var blot én bemærkning, som jeg synes var uheldig, og det var ministerens udtalelse om, at det var uetisk i de annoncer at skrive, at det ikke var godkendt af post- og telegrafvæsenet. Jeg er lige 100 pct. af den modsatte overbevisning, for jeg synes nemlig, det ville være uetisk, hvis man ikke havde gjort opmærksom på det, så den ros synes jeg annoncørerne skal have.

Så vil jeg i øvrigt takke for, at ministeren udtalte, at typegodkendelsen som sådan ikke skulle bruges til at udelukke andre fabrikater, altså udenlandske fabrikater, fra markedet. Det tager jeg for gode varer, og fri konkurrence giver de billigste priser.

Også set i forhold til EF-pakken – den skal vi jo ikke diskutere nu – er det vel sådan, at vi også fra dansk side ved enhver lejlighed bør støtte så frit et marked som overhovedet muligt, først og fremmest fordi det vil komme forbrugerne til gode.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Den allersidste bemærkning er jeg helt enig med hr. Dohrmann i. Jeg skal dog lige gøre opmærksom på, at det, han sagde lige før, må jeg korrigere.

Hvis jeg husker ret, sagde jeg netop, at jeg ikke ville komme med etiske eller moralske domme, men at jeg nøjedes med at sige, at